

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 2.

Tredie Session.

2det Møde.

Lørdagen d. 7de October.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortf.): Man vil let begribe Marsagen hertil, idet nemlig den ene Deel er gaaet over til at blive en Statsgjæld, den anden derimod er at betragte som disponibel Beholdning. Det vil af hvad jeg saaledes har havt den Ære at fremsøre, sees, at man vil kunne naae den 1ste April 1853 uden nogen Underbalance, endog med et lidet, men rigtignok meget lidet, Beløb i Kasse, og det forekommer mig, at naar det tages i Betragtning, at dette Resultat opnaaes, uden at der er medregnet nogen overordentlig Stat for det næste Finantsaar, og til samme Tid som der skal indfries 3 Millioner Creditbeviser foruden den ene Million Creditbeviser, der forfalder den 11te December dette Aar, og som altsaa er fradragen forinden indevarende Mars Slutning, og naar der fremdeles tages i Betragtning, at nærværende Finantsforslag udviser, hvilket jeg senere skal have den Ære nærmere at udvikle, naar jeg kommer til Detaillen — en Udgiftsførelse for Indenrigsministeriet af 113,000 Rbd., for Justitsministeriet af 49,000 Rbd., for Krigsministeriet 630,000 Rbd., for Marineministeriet 172,000 Rbd. og for Finantsministeriet paa Grund af den overordentlige Invalideforsørgelse af 161,000 Rbd., eller tilsammen en Udgiftsførelse af i alt 1,126,000 Rbd. i Sammenligning med nærværende Finantsaar — dette Resultat endda ikke er saa lidet fyldestgjørende. Imidlertid maa jeg dog bemærke, at Indtægterne i nærværende Finantslov ere beregnede meget mere nøagtigt; end tidligere har været Tilfældet, og end det har været muligt ved de tidligere Finantslove. Den Erfaring, som i de forløbne

Aar er erhvervet om, hvorledes Forholdene i Virkeligheden stille sig i Henseende til Statsindtægterne, har nemlig tilladt mig at komme Virkeligheden, som jeg troer, en heel Deel nærmere. Jeg tør saaledes ikke stole paa, at der vil komme noget synderligt Mere og maaffee i Virkeligheden ikke engang fuldt Saameget ind, som der er beregnet i Finantsloven. Jeg har, som det vil fremgaae af de Bemærkninger, hvorved Indtægten motiveres, havt god Grund til den fulgte Beregningsmaade, og jeg haaber ogsaa, at den i det Væsentligste vil holde Stik, skjøndt jeg, som sagt, paa den anden Side ikke tør gjøre Regning paa, at der vil komme synderligt Mere ind. Det Æneste, hvorpaa der muligen kunde ventes nogen Indtægtsførelse ud over det allerede Calculerede skulde være ved Realisationen af enkelte af Marinens gamle Skibe, som endnu ikke har kunnet posteres til nogen bestemt Sum, og et eventuelt Bidrag til de fælles Statsfornödenheder, som kunde ventes af Overfluddet fra Holsteem. Omvendt er der derimod, hvad Udgifterne angaaer, Intet beregnet for „overordentlige og uforudseete Udgifter,“ overensstemmende med hvad der blev vedtaget ved Budgettets Forhandling paa den første ordentlige Rigsdag, uagtet det er en Selvfølge, at flere Mars Erfaring gjør det muligt omtrent at beregne, hvor stort et Beløb dertil vil fordres. Endvidere er der heller ikke taget Hensyn til saadanne Udgifters Førelse, der blive en Følge af de Love, der her komme til Behandling, og maatte blive vedtagne, Alt i Overensstemmelse med den hidtil brugte Posteringsmaade, i hvis Følge man kun tager Hensyn til de Love, der virkeligen have Lovskraft paa den Tid, Finantsforslaget forelægges. Skjøndt der saaledes ikke lettelig kan ventes nogen Indtægtsførelse, men derimod langt